

ՄԱՅՐ ԴԻՒԱՆ

ՄԽԻԹԱՐԵԱՆՑ ՎԵՆԵՏԿՈՅ. - Ի Ս. ՂԱԶԱՐ

(Ծար. տես բազմ. 1925, էջ 62)

ՃԶ.

Քմահաճոյ իրաւարարութեան գեր մը, զոր կ'ուզէ ստանձնել Գաղղիա, այն պարագային մէջն էր՝ երբ այլք դադառձ՝ ինցն էր որ դեռ կը շարժէր զէնըը։
Յիշտատակուած «թէրէզիա» յան կարոլոս Զ.ի Մարիամ-թէրեզա դուստրն է։

Օ: Ց: Ք:

Գերապայմանի և Գերյարգեցիոյ Տնամ Միհրարայ Այրայի Հօրդ մերում,
մեծաւ խոնարհուրեամբ, և դդատողոր բաղդամօր մատուցամեմ զորդիական
ողջոյն, և զեր, և այլն։

... Իսկ ի կողմանէ ընտրութեան կայսեր՝ ասի թէ Ֆրանձուզն կամի զթագաւութիւնս բաժանչեան իրավանչերոցն ըստ արժանաւորութեան, զի թէրէզիային թագաւուն-
ւոյն մասսց Աւուստիքայն, մասն ինչ ըսլէժիային բովանդակ մեծ մանարթ, և Դրանու
սիլվանիայն։ Պաւարին զիմբէրիւմը։ Ստանխւակին զէնաստան։ Իսկ Սաքսոնին,
այսինքն Աւուկուսուսին զՊօնէմայն արիլ կամի, մինչեւ սակաւ ինչ խաղաղասցին։
Բայց յետոյ, ասի թէ ինքն Ֆրանձուզն պատերազմն կամի առնուլ զիմբէրիւմն, և
լինիլ կայսրուն։ Ասո զեռն թանկութիւն է օտենեաց և ըմպելեաց։ զի յերից ամաց
հետէ յոյժ սակաւութիւն եղի յամննայն կողմանէ։ մանաւանդ յայսմիկ ամի՞ ասո՞ ի
դրանսիլվանիայ՝ ամենկին ոչ եկի զինի, զի եղեամն աւերեաց զամննայն այգիս և
կարծեմ թէ առաել թանկանալց է ցորեանն, վասն զի յայսմիկ մառան ոչ երբէ՛ք
զրիթէ սակաւ ծին յերկնից, այլ այնպէս պարզ է երկինքն, և ողն, որպէս յայնժամ
նու այդը ի վճնաբեկ, յորժամ սկսան մեռանի ի քապարի յայդմիկ ի շետաէ, և
մեր ևս ամենեքեան զզածեցաք ի նմանէ.... Ահա յայսմիկ տեղուշ ևս այսպիս է եղա-
նակն ձմեռան. և սակս ոչ ծինելոյն՝ մկունք և այլք զեռնուք աւերեն զարտորայս, և
զցանեալ ցորեանն սպասեն։ Բաց յայսմանէ շատ չորիքորեայ ջերմափառութիւն գոյ ի
Դրանսիլվանիայ, և մանաւանդ յայսմիկ քաղաքին. մինչ զի այնքան զգուշութեամբս ևս
ևս չերմախտացաց երեքօրեայ չերմախտութեամբ, և հազիր զերծայ զինի երկուց ամսոց-
բաց այլք նաև զամ մի կըն զշրեքօրեան։ Դարձեալ լուաք ի մերձակայ ժամանակիս,
թէ աստ ի Դրանսիլվանիայ յերկուս տեղիս զզածեցաւիք են ժանտախտիւ. և կարծեմք
վերստին արգելցին ճանապարհնեն...

Նուստագունեզ ծառայ
Հ. Թէոգորոս Ցովանիսեան
կրօնաւոր ի կարգէ Ս. Ա. Աւ.

Ցամի Տհան 1741

Դեկտեմբերի 5
ի Էլիզապէթապուխ

1. Ներկայ Բազմ.ի մէջ ուղղանք ենց մեր վաւերաթղթերու Խուակարգութեան մէկ սկալը, որով 1924 Դեկտ.ի
մէջ գործանուկ Պ.Բ.-ի՝ Պ.Ջ. յառակ էր։ — Հ. Ա. Տ.

ՃԵ.

Պատկերահան Յովհաննէսի սաղորագրութեամբ պիտի հրատարակենք հետզհետէ Հոռվմէն դրկուած կարգ մը թանկազին նամակներ, որոնց Ուղղափառ Հայոց առանձին Պատրիարքութեան ծագման քանի մը կարեոր զիճերը բացայայտ կերպով տուած առեն, ժամանակի թանձր փոշիներէն դուրս պիտի հասնեն միանգամայն շողջողուն ակունքներ՝ ի զարդ և ի փայլ Հայ կաթողիկէ Նուիրապետութեան Պատրիարքական Աթոռոյն:

Գերյարդիկ և գերապատուելի տէրսրէան ձերում մեծաւ յարգուրեամբ ողլոյն մատուցանեմ

... Եւս յայտ առնեմ որ անդէքիցի Արքահամ կաթողիկոսն և Ակոր այսինքն Հալէպի եպիսկոպոսն Ալիկուռուա հասած են, չոօմ պիտի զան. մօնսիննօր ասիմանին զրած են որ իւրինց համար բաւական բնակութիւն պատրաստէ, որով ցուցանի զի եկեղեցին զալոց չունի. ամակ Փառանկներուն ինձ ասին թէ մի և նոյն ժամանակ ի Հոօմ Հալպու երեք արքաթիսկոպոսը գտանին, և պատճառ գալուստեան սոցին զոր ինչ կարացի տեղականալ է կամին փափէն իշխանութիւնս առնուլ զանս ձեռնարդելոյ և առավելոյ ընդ ամենայն ուրեք զմիօնարս. եռոյ երբ հասանին տեղո, այլ լաւ վերահասու կու լինիք և ծանուցանմ ձեր հրամանուցն: Դարձեալ այսու յայտ առնեմ գերապատութեան ձերում. պայմանի թօմաննի սրդի յոհաննենին բան գենես ոչ է բացրոշեալ. քանզի երբ նա ճանապարհորդ եղաւ, յանձն առաւ իւր բանն օգլէնին և մին հոօմ քահանայի, սա ասիմանին ներհակաց մինն է որ բանտն մտաւ, ուրեմն ետ յոհաննեսի զնալոյն օգլէնին բովանդակ բանին որսիսութիւնն զրեց և տվաւ քօնջիլոյին ժողովքին, սոյն ժողովքն երամայեց թէ թէպես Ազպաթէ միջիթարին կարին ոչ իցէ վերահաստատեցիալ սուրբ աթոռեն, կարող է լինիք որ այլում ժամանակի այլ ինչ կարց կամ հասարակութիւն ի մէջ հայոց ումեմնե հայրապետէ վերահաստատեալ իցէ, հնեանուպէն զօրութեամբ նորին վերահաստատեալ լինի Աչէնտիկու հայոց կարին և միջամատութիւնն. զան որոյ վերյասացեան հօսոմ քահանան յաժմն ընդ այլ ումեմն տեղեակ անձամբ բովանդակ Փափերու զոլորախոն ընթեռնուն զան տեսանելոյ եթէ կամ թէ ոչ՝ այդպիսի վերյահաստատութիւն կրոնի Հայոց: ...

Ցածմա փափն Հոօմայու գուրս է. սուրբ պետրոսի տօնին գառնալոց է. եթէ տէր հանեսցի ես սուրբ պետրոսի երկրորդ օրն ալպան զառնալոց եմ ընդ քարտինալ քարափին, որ մտած ամօի երկրորդ օրն մեր կուսանաց հանդերձ պիտի տայ այսինքն կրօնաւորպական, որ այնուհետև կոչեն յիսուսա և մարիամայ կուսանք. տէր յիսուս իւրեանց առաւել չնորհս տայ և միշտ պաշտպանէ զնոսսա որ ներկայս և ապագայ եկողքն՝ ճշմարտապէս լինին հնեանուումիք յիսուսի և մարիամու:

Այս ամօնս մէխն բառ իմբ տկարութեան սրբոյն Պենչտիփոսի պատկերն եղեր կու հասուցանեմ, միուս ամիսն սամպուրանու արութէնին հաս, կամ ճէվահիրնի երես միային յդեցից գերյարգիւթեան ձերում: ...

Հոօմայ ամի ահան 1742
առնիսի 8

Դառայ

Պատկերահան Յոհաննէս

ՃԸ.

Ուղղափառ Հայոց առաջին Պատրիարքն է նամակազիրս, որ Հոռվմէն կը զրէ ուղղափի առ Միջիթար:

Թուղթիս մէկ ակնարկութիւնը կը հայի այն գրով՝ որով Միմիթարայ առաջնորդութեան կ'առաջարկուէր զիմովին Զմմառի Միարանութիւնը։ Այդ մասին՝ բաց ի նիկողայոս Վարդապետի մեր հրատարակած նամակէն (տես «Մայր Դիւնան», Թուղթ 7, 2) բանասէրը արդէն պիտի գտնեն Լիքանանցի Հ։ Գետրոս Ներսէսիանի նամակը (1741 Մետ. 3)¹, իսկ ասկէ առաջ բռն պաշտօնականը՝ կարձեալ Արքահամ կաթողիկոսէ զրկուած թուղթը (1741 Օուլիս 18), հանդերձ ստորագրութեամբ նոյն Ուխտի ցանանայ և ուխտեալ Միարանից²:

Ակնեապայժան եղօրդ իմոյ Միմիթար աստաւաժարան վարդապետիդ. Ոյզուն

Թայտ առնենմ սիրեալայն վիրայ զրելոյտ. Հասի ի Հոօմ օգոստոսի 11, և յօյժ սիրով ընկալեալ եղէ ամենից, յառաջ քան գտնասանին իմ գլէնապեան. զեռ և ոչ եմ տեսեալ. ի հարգէ Երկրորդ յունիսին իմ տեսանել զԱկերապատուելիդ, բայց կամիմ իմանալ թէ զինչ զրեցեր վասն որդուց ի լեռն լիքանան. զոր յառաջադէմ զրեցի սիրելոյտ, և թէ ոչ զրեցեր զեան ինչ ծանոյ ինձ. և թէ այլ բարի բան և զօրծ յունին ի Հոօմ կատարի վասն օգտի Հասարակաց, եթէ կամիս և պատկանի տառապելոյս՝ զրեցին ինձ, և ամենայն օրնեալ հասարակութեան աբրայիդ օրհնութիւն, Ողջուն և արժանաւոր յարգութիւն մասուցաննեմ Ողջուն պարոն Խաչիկին յոյժ սիրով որ է սիրելի Եղբայրութեանդ և մեր. զի լույս թէ ամսունացեալ է. զի լու յիսուս պահեսցէ ի ներ[թ]ոյ շնորհացաց իրցոց. և ընդ մեր եղեալք կարոտին աղօթից:

Վէրացուցանում սիրով և օրհնութեամբ և եմ պատրաստ ամենայնի ծառայ անպիտան

[Աբրահամ] Պետրոս[Ա]կաթողիկոս

Դարձեալ Ոյզուն և օրհնութիւն հօր բրուս որդոյ տէր Գէորգին որ է անթէփնան. ինգրիմ յիսուսէ զի տացէ նմա սուրբ և բարի վաղջան. զապանոյն և եւս զներկան:

զրեցաւ ի մեծն Հաօմ

ամի տեառն 1742

օգոստոսի 17

ՃԹ.

Ժամանակազրական կարգով կու տայ ահա Յովկաննէս պատկերահան մեր Արքահամ Պետրոս Պատրիարքի Հոռվմ հասնելուն Բոււականը, գալուն պատճառը և ուրիշ ծանօթութիւններ:

Պատրիարքին հետ գտնուուններէն մին է Նիկողայոս վարդ. Գրիգորիան, որուն մէկ կարեւոր նամակը — որոյ շուրջ դարձեալ կը խօսուի հոս — մեր վաւերաթուղթերու շարքին մէջ հրատարակած ենք, ինչպէս անմիջապէս առաջ ալ յիշեցինք:

Գելյյարգելի եւ գերապատուիլի Հօրդ իմոյ որդիական սիրով սուրբ ալճ համբուրենմ

... Վասն Պետրոս պատրիարքին կողմանէ յայտ լիցի. ամսիս ԺԱՄՆ ժամանեց հանդերձ սահակ եպիսկոպոսին, Նիկողայոս վարդապետն և տիրացու սիրունն ընդ նմայ. այս երեք անձինք եպիսկոպոս ապացի են. քանի եկեր է, քաղաքու որչափ արագաներ կան եկին տեսանել զինքն, մօնինեօր ասիմանն իւր պատպանն է և նօգաբարցուն. մինչեւ յաժմս հեռու կեցա իրմէն. ապաքայ եւս այս է միտոս. մինչեւ յաժմս զօր ինչ իմացայ իւր հոօմ զարւոն պատճառն այս է. ինքն Հալապ եպիսկոպոս իին հալապից տէր ակոր և տէր սահակն եպիսկոպոս օծեր է. և նորայ զինքն պատրիարք օծեր են. յաժմս եկեր է

1. Թորոսեան, Վարժ Միմիթարայ (Յաւելուած թ. Կարեւոր բուղդը և Նամականիք) էջ 467.
2. Անգ. 462.

որ փափն տնօրինէ... և հաստատէ իւր պատրիարքութիւնն ի վերայ հայոց. իսկ զի ուր անունն զրէ՝ այսպէս. Վերուս առաջին պատրիարք ի վերայ ամենայն Հայոց ուղղափառաց. Երկրորդ զոր ինչ կերին, թէպէս լաւ զարգարանքը ըսկեսուսի, բայց բողջունք. Հազիւ թէ հոմ հասան զայն ևս պարութիւններ... . . . մինչև յաժմս զրպահէն եպիսկոպոսին տունն կերակրին. Եւս յայտ առնեմ գերարդիկութեան ձերում. այդ վերոյ ասացաւ նիկողոյան զարդապետն եղբայր պօղսին ասկախն է. սա ինձ ասաց թէ իրենաց լիրանանու վանքի հասարակութիւնն մին զիր գրած նև հրամանուցդ, ինդուկով թէ կանօնիք և կառաւարութեան ներդրյ ընդունիս զնոսա, նոյն զրին պետրոս պատրիարքն ձեռքէ գրած. զի հանդերձ իւր օժարութեամբն է. յայժմ Ժ ամփս կայ որ նոյն զիրն յղած են հրամանուցդ... . . .

Պատրիարքն մին զիր տվալ ինձ որ վրան զհասնին¹ հրամանուցդ զրեմ որպէս զրեցի և փօսն զրի. հետնապէս զօր ինչ բան հետեւիր արժան ծանուցման ծանուցից գերարդիկութեան ձերում, որոյ որդիական յարգութիւնը խոնարհաբար խնդրեմ զշայրական զօրնութիւնն

Ամբ տեսող 1742 օգոստոսի 18

[ի Հռովմ]

Խոհարհագոյն ծառայ
[պատկերահան] Յոհաննէս

ՃՇ.

Այս բառերով կու տայ նամակագիրս Պետրոս Պատրիարքի Հռովմայ կեանքէն շահեկան օրագրութիւն մը:

Խնչպէս կը տեսնենց այս նամակէն, զմհանեան առաջարկի մասին՝ Մինիթար առ Յակոբ Եպիսկոպոս զրած թուղթէն զատ՝ ուղղակի եւս պատասխանած է ըստ պատշաճողութեան առ նոյն ինքն Պատրիարք. դժբախտարար մեր ձեռքը չունինց այդ թուղթին օրինակը:

Գերյարգելի և գերապատուիլի տէրուրեան ձերում խոհարհաբար և որդիական սիրով ողջոյն

. . . Պատրիարքին ամենայն էնվալին տեղեկացայ ետոյ մի ըստ միոչէ ծանուցից հրամանուցդ. վասն յաժմոյս այս ասեմ, որ մին քարտինալի գնաց որոց անձնաւուական զիրեր ենրած, սիրով ընկալան զնա ըստ ֆուսնկի քաղաքավարութեան, ետոյ փափին զնաց. փափն բան զամմէն առաւել սիրով ընկալան զնա, իոսք տվալ թէ ամենայն ինդիքըն կատարէ, որոյ յօյժ մինիդրեալ դարձաւ ի տուն. մինչեւ յաժմս իւրեան պալատէն փառթ չի տվին, ինքն ոչ ինդրեց, բայց եթէ նորայ տան [յօժատ է առնելու:

Հրամանուցդ զիրն ընկալաւ և առաջի իմ ընդերձաւ ասելով, թէ ես նախնէ գիտէի որ Հայոյ Արքան այս բանն չի ընդուներ. բայց վասն համելոյ իմ կրօնաւորաց ես եւս ընդ նոցայ ձեռք զիր զրոյն: . . .

Պատկերներն պատրաստի եմ, այսինքն սուրբ ովսէփայ և սուրբ Պէհէտիքոսի. պատճին եկողի ես ուղարկեմ. վերստին խնդրեմ հայրական զթութեամբ թողութիւնն անես այս շափ երկարելոյն:

Վ. որանէն եպիսկոպոսն սիրով և յարգութեամբ ողջոյն մատուցանէ հրամանուցդ. վերջ առնեմ ինդրելով զհայրական օրհնութիւնն զերյարգելութեան ձերում, որոյ խոհարհագոյն որդի և

ամբ տեսող 1742
սեպտեմբերի 7 [Հռովմ]

Ծառայ

[պատկերահան] Յոհաննէս

1. Հասց կը նշանակէ:

Շարումակելի

Հ. Դեւուա Տաթև